

POMIERNIK (2) *sb m*

A sg pomiernik (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Specjalista zajmujący się pomiarami, mierniczy, geometra; geometres, mensor Mącz (2) : Geometres sive geometra, Pomiernik/ Miernik ziemie. Mącz 144c, 219d; [(Separator Zach IX probyerz, abo/ odlvczacz, co odlacza// abo rofrzcza, abo pamyernyk [!])} Glosy II nr 133/56].

Synonimy: jeometer, miernik, rozmierzacz, »wymiernik ziemie«.

MN